

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 156/03-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. K., T., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 37/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. K. **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. augusta 2002 a 3. februára 2003 doručená identická sťažnosť Ing. M. K., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 37/96.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 9. mája 2001 podal „*podnet na Ústavný súd SR vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 2) Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 37/96 a Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Co 335/2000. Ústavný*

súd SR na verejnom zasadnutí dňa 2. 10. 2001 vec prerokoval a 8. 11. 2001 vydal nález, ktorým rozhodol, že základné právo Ing. M. K. podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 37/96 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Co 335/2000, porušené bolo.

Sťažovateľ dňa 14. 12. 2001 prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na Generálnu prokuratúru SR podnet na mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 13 Co 335/2000. Prokurátorka GP SR JUDr. V. K. listom zo dňa 7. 2. 2002 oznámila sťažovateľovi, že jeho podnet bol odložený, pretože označené súdy rozhodli o zastavení konania a podľa § 243f ods. 2 písm. b) OSP nie je mimoriadne dovolanie prípustné proti rozhodnutiu súdu, ktorým sa rozhodlo o podmienkach konania, o zastavení alebo prerušení konania, alebo ktorým sa upravuje vedenie konania.

Dňa 31. 12. 2001 sťažovateľ podal na Okresný súd Bratislava III návrh na obnovu konania, v ktorom na základe nálezu ÚS SR v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a) OSP žiadal povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 10 C 37/96. Do dnešného dňa, napriek písomnej žiadosti o vytýčenie termínu pojednávania a osobnom rokovaní s predsedom OS Bratislava III, súd vo veci nekoná.

Sťažovateľ poukazuje na to, že svoje právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom na nezávislom a nestrannom súde uplatňuje odo dňa podania žaloby na Okresnom súde Bratislava III, t. j. odo dňa 22. 5. 1996. Napriek tomu, že od podania žaloby uplynulo viac ako šesť rokov, sťažovateľ nemal možnosť uplatniť meritum svojej veci na súde. V priebehu uplynulých rokov sa súdy riadne nevysporiadali so svojou vecnou príslušnosťou. Vzhľadom k tomu, že Ústavný súd SR rozhodol nálezom dňa 8. 11. 2001, t. j. pred účinnosťou niektorých ustanovení zák. č. 226/2000 Z. z. a tiež pred účinnosťou zák. č. 124/2002 Z. z., ani citovaný nález dostatočne nevyriešil podstatu vecnej príslušnosti súdov. Sťažovateľ je toho názoru, že Okresný súd Bratislava III nevytýčil termín pojednávania v rámci obnovy konania aj s ohľadom na komplikovanosť prejednávanej veci, čo však nie je ospravedlniteľný dôvod na prietahy v konaní.“

Sťažovateľ odôvodnil svoju sťažnosť uvedenými skutočnosťami, pričom navrhol, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní tejto sťažnosti vydal toto uznesenie:

„Ústavný súd Slovenskej republiky prijíma sťažnosť o porušení práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn. 10 C 37/96.“

Po konaní vo veci samej sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo Ing. M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2) Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 37/96 bolo porušené.

2. Podľa § 56 ods. 3 písm.) zák. NR SR č. 293/1995 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení Ústavný súd prikazuje Okresnému súde Bratislava III, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 37/96 konal podľa Občianskeho súdneho poriadku.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom,

alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z návrhu na rozhodnutie sťažnosti (petit) vyplýva, že sťažovateľ namietal postup Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 37/96.

Ústavný súd nahliadnutím do uvedeného súdneho spisu zistil, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 10 C 37/96 bolo právoplatne skončené 20. marca 2001, pričom doposiaľ k obnoveniu tohto konania nedošlo. Návrh na rozhodnutie obsiahnutý v sťažnosti sťažovateľa, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, sa konania o jeho návrhu na obnovu konania nedotkol.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania (...).

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V kontexte citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Tento účel spravidla nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súde, už nedochádza k namietanému porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetná sťažnosť bola ústavnému súde doručená 1. augusta 2002 a taktiež aj 3. februára 2003, teda v čase, keď už nedochádzalo k namietanému porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Napadnuté konanie okresného súdu bolo právoplatne skončené 20. marca 2001, teda dávno pred uplynutím dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2003